

II. ADVENTI BESZÉDE

1. *Íme, jön a Király, siessünk Üdvözítőnk elé!*

Helyesen mondja Salamon: *Mint szomjazó léleknek a hideg víz, olyan a messziről jó hírt hozó hírnök.* A legjobb hírt hozó hírnök az Üdvözítő érkezését, a világ kiengesztelődését és a jövő századokban bekövetkező sok jót jelzi. *Milyen szép a békét, a jó híreket hozók lába!* Az idők kezdetétől nem egyvalaki, hanem a hírnökök hosszú sora érkezett hozzánk. Hangjuk hasonló és mindnek egy a mondanivalója: *Jön. Íme, eljön!* Azt kérde: Honnan jönnek ezek a hírnökök? Amint írva van: *messzi földről, az élők földjéről,* amit innen, a halandók földjétől nagy távolság választ el. Köztünk és köztük még áthághatatlan a mélység. Mégis, onnan küldettek hozzánk, mint az angyalok, a próféták is. Bár küldetésük előtt még itt, a testben éltek, lélekben elragadtattak, hogy ott hallják és lássák azt, amit azután itt kellett hirdetniük. Ilyen módon a hírnökök az Istenre szomjazó lélek számára üdítő víz és a bölcsesség üdvösséges itala; amikor az Üdvözítő jöttét, vagy más misztériumát hirdetik neki. Merít, és *örömmel iszik az Üdvözítő forrásaiból.* Ez a lélek a hírhozónak – akár Izajásnak, vagy bármelyik prófétának – Erzsébethez hasonlóan válaszol: *Hogyan lehetséges, hogy az én Uram jön hozzám? Íme, amint fülem meghallotta, hogy hangod mit hirdet, felujjongott örömében szívemben a lelkem, mert arra vágyódik, hogy elébe fusson Üdvözítő Istenének.*

2. Testvérek, valóban a lélek örömeivel kell az érkező Krisztus elé sietni, és már most, messziről üdvözölni, vagy viszonzni annak üdvözlését, aki Jákobot üdvözlésre készíteti. Ha a bölcs ezt mondja: *Ne félj barátodat üdvözölni,* akkor mennyivel inkább kell üdvözlését viszonznod! *Ó arcom üdvössége, én Istenem!* Milyen nagy megtiszteltetés, hogy szolgálodat üdvözölted – és még sokkal nagyobb, hogy üdvözítetted! Üdvösségünk nem lenne teljes, ha csak az üdvözlést ajánlanád, és nem adnád meg az üdvösséget. De megadtad nekünk ezt is. Nemcsak úgy, hogy a béke szavaival üdvözöltél minket, majd békecsókot adtál – vagyis testben velünk egyé lettél – hanem üdvösségünket munkáltad kereszthalálod által. Lelkünk serkenjen fel tehát boldog örömmel, és fusson Üdvözítőnk elé. Már most imádja és üdvözölje a messziről jövőt, és kiáltja: *Ó, Uram, válts meg engem! Ó, Uram, haladj győztesen előre! Áldott, aki az Úr nevében jön!* Légy üdvözölve, ki üdvözíteni jössz minket, légy áldott, aki megáldani jössz minket! Igen, Uram, *tiéd legyen a győzelem,* Te már áldottként, győztesen és az emberi nemnek üdvöt hozón érkezel. *Menj, haladj sikerrel és uralkodj!* Készítsen számodra *győztes utat* az Atya, *üdvösségünk Istene.*

Győztes lesz mindabban, amire küldtem Őt, mondja az Atya. Nem az emberek vágyai, és nem is Péter akarata szerint, aki irtózott attól, hogy ő szenvedjen. *Mindaz, amit tesz, sikeres lesz, jót hoz,* nem az emberek ösztönös vágyainak, hanem igaz üdvösségükre. Igen, *hiábavaló az embertől várt szabadulás, mert az üdvösség az Úrtól jön,* aki vérével váltott meg minket; váltságdíjul ontotta ki, és italul nyújtotta üdvösségünkre.

Jöjj, tehát, Uram, *üdvözíts és szabad (üdvözült) leszek, jöjj, mutasd meg arcodat és megszabadulunk.* Téged vártunk, légy üdvösségünk a szorongattatások idején. A próféták

és az igazak ilyen várakozással és szerető vágyódással siettek az eljövendő Krisztus elé. Arra vágytak, hogy ha lehetséges a szemükkel lássák meg azt, amit lélekben előre láttak. Ezért mondta tanítványainak az Úr: *Boldogok a szemek, melyek látják azt, amit ti láttok. Mondom nektek: sok próféta és igaz szerette volna látni azt, amit ti láttok és nem látták. Ábrahám, a mi atyánk is örült, hogy meglátja Krisztus napját. Láttá – de a pokol tornácában – és örvendezett.* Mi viszont szégyenkezhetünk, ha langyosságunk és szívünk keménysége miatt nem várjuk lelki örömmel Krisztus születésének évfordulóját, akit - ha Isten úgy akarja - hamarosan meglátunk az ígélet szerint.

3. Úgy tűnik, hogy a Szentírás olyan nagy örömet vár tőlünk, hogy lelkünk felemelkedjék maga fölé, és valamiképpen az érkező Krisztus elé fusson. Vágyódása terjedjen ki előző eljövételére és késlekedést nem tűrve, igyekezzék, hogy a következőt meglássa.

Én úgy gondolom, hogy nemcsak az Úr második eljövetele elé kell futva igyekeznünk, hanem sok szentírási hely arra késztet, hogy az első felé is sietve menjünk. Azt kérde, hogyan? Valahogy úgy, ahogy második eljövetele elé testi vágyódással és ujjongással sietünk, úgy kell az első elé mennünk szívünk szeretetével és örömeivel. Hiszen tudjátok, hogy a feltámadáskor új testet öltve az Apostol tanítása szerint *elragadtatunk a felhőkön Krisztus elé az égbe, és így mindig az Úrral leszünk.* De már most sem hiányzanak a felhők, melyek lelkünket – hacsak nem nehezedett el és nem kötődik a földhöz – a magasba emelik; és így *mindig az Úrral leszünk* – legalább is egy félórára. Ha nem tévedek, tapasztalatból ismeritek azt, amit mondok. Amikor *hangot adnak a felhők* – vagyis felhangzik az egyházban a próféták vagy az apostolok hangja, meglehet, hogy mint felhők, szállítóeszközként, a magasságba emelik lelketeket. Sőt, az is előfordul, hogy elragadtatásban szemlélhetitek az Úr dicsőségét, akár csak egy rövid időre. Akkor, ha nem tévedek, megdördült nektek annak a beszédnek az igazsága, melyet az Úr abból a felhőből hullatott, amelyet naponta felemelkedésünkre rendelt: *A dicséret áldozata megdicsőít engem; ez az út, melyen megmutatom neki az Isten üdvösségét.*

Így legyen! Jöjjön hozzátok az Úr második eljövetele előtt, mielőtt az egész világnak megmutatkozik. Látogasson meg titeket bensőleg. *Nem hagylak árván titeket* – mondja – *elmegyek, és újra eljövök hozzátok.* Az Úr közbenső eljövételében - az első és az utolsó közötti időben - érdemeink és buzgóságunk szerint részesülhetünk, mivel első eljövételéhez hasonlónak akar formálni és a másodikra felkészíteni. Azért jön el így hozzánk, hogy az első eljövetele ne legyen hiábavaló számunkra mostanáig, és a másodikban ne haragosan jöjjön felénk. Ezzel az eljövételével azon munkálkodik, hogy gőgünket megtörje, és hasonlónak formáljon alázatos alakjához, melyet érzékelhetővé tett első megjelenésekor, és azért is, hogy a mi *megalázott testünket* is újjáalakítsa, és *hasonlónak tegye az Ő dicsőséges testéhez,* melyet újra eljövetelekor fog megmutatni. Vágyódnunk kell tehát, és kérve kérnünk ezt a bensőséges eljövételét, mely első eljövételének kegyelmét közvetíti, és a másodiknak dicsőségét ígéri meg nekünk. Mivel *az irgalmasságot és az igazságot szereti az Isten, kegyelmet és dicsőséget ad az Úr,* irgalmasságával megelőlegezi a kegyelmet, és igazságával megadja a győzelmet.

4. Az idő szerinti elrendezésben és a hasonlóság aránya szerint is lelki eljövetele a két fizikai eljövetele közé esik; hogy mintegy közvetítőként mindkettőben részt vegyen. Az első eljövetele ugyanis rejtett és alázatos volt, az utolsó nyilvánvaló és csodálatos lesz, ez pedig rejtett is és csodálatos is. Igen, azt mondta, rejtett. Nem mintha nem tudna róla az, akihez eljön, hanem azért, mert titokban jön el hozzá. Ezért magában így szól az a boldog lélek: *Ez az én titkom: ez a titok enyém.* De akihez eljön, az sem láthatja előbb, mint amikor befogadja. A boldog Jób saját tapasztalata alapján erről így nyilatkozik: *Ha hozzám jön, nem fogom látni; ha eltávozik, fel nem foghatom őt.* Jötte ugyanis nem látható, távozása fel nem fogható; csak amikor jelen van, akkor fény az értelem és a lélek számára, fény, mely láthatatlanul látható és elgondolhatatlanul felfogható. Az Úrnak ez az érkezése nemcsak csodálatos, ámbár rejtett, hanem – csak az tudja, aki megtapasztalta - olyan jól eső és boldog meglepetésben emeli fel és tágítja ki a szemlélődő lelkét, hogy szinte beleremegnek a belső ember összes csontjai és felujjonganak: *Uram, ki hasonló Hozzád?!* Bárcsak eléggé vágyódnának ennek megtapasztalására azok, akik még nem tapasztalták meg! Természetesen nem vakmerő kíváncsisággal, mely arra késztené, hogy a fenség dicsőségét kikutassák, hanem tiszteletteljes szeretettel, mely a Jegyes után vágyakozik, hogy kegyelme felemelhesse. *A szelídeket felemeli az Úr, a bűnösöket viszont porig alázza, ellenáll a kevélyeknek, az alázatosoknak viszont kegyelmet ad.*

Az Úr első eljövetele tehát a kegyelemé, a második a dicsőségé, ez a közbenső pedig a kegyelemé és a dicsőségé is, melyben a vigasztaló kegyelem a jövő dicsőség előízét is megadja.

A fenséges Isten első eljövetelekor ugyanis kicsinek, megvetendőnek tűnik, az utolsóban viszont rettenetesnek látszik; ebben a közbensőben pedig csodálatos és szeretetreméltó. A kegyelem révén, melyet adni méltóztatott, szeretetreméltónak mutatkozik, hogy lekicsinyelni ne lehessen, de rémületet se okozzon dicsőségének nagyszerűsége miatt, amikor majd csodálatosan megjelenik, hanem inkább vigasztalást adjon. Az első eljövételéről azt mondta a zsidónak: *Láttuk őt, nem volt sem szépsége, sem ékessége; amiért megbecsültük volna.* Az utolsó jötte még az igazakban is félelmet ébreszt: *Ki állhat meg előtte – úgymond – ha meglátja?* Erről viszont ezt mondja az Apostol: *Az Úr dicsőségét szemlélve ugyanazon képmássá változunk, dicsőségről dicsőségre, az Úr Lelke által.*

Egészen csodálatos és milyen szeretetre méltó, amikor Isten behatol a szerető lélekbe; amikor a mennyasszonyt a Jegyes átölel és lélekben vele egyesül - ugyanazon képmássá alakul, melyben mintegy tükörben látja az Úr dicsőségét. Milyen boldogok, akiknek égő szeretete már kiérdemelte ezt a kiváltságot! De milyen boldogok azok is, akiknek szent egyszerűsége a jövőre nézve reméli ezt! Míg ezek szeretetük gyümölcséből már enyhülést kapnak fáradtságukban, amazok pedig, a vigasztalás híján talán még nagyobb érdemmel a nap hevének és terhének súlyát hordozva, várják a jutalom idejének eljöttét. Mi pedig, testvérek, akiket még nem vigasztal ilyen fenséges megtapasztalás, legyünk türelemmel az Úr érkezéséig. Időközben vigasztaljon a biztos hit és a tiszta lelkiismeret, mely ugyanolyan boldogan és hűségesen mondhatja Szent Pállal: *Tudom, kinek hittem és biztos vagyok benne, mert ő elég hatalmas ahhoz, hogy megőrizze letétemet addig a napig – vagyis a mi nagy Istenünk és Üdvözítőnk Jézus Krisztus dicsőséges eljöveteleig, akinek dicsőség mindörökkön-örökké.*

Amen.